

Zoals Jezus brood en wijn deelde met zijn vrienden, zo doen wij dat in de kerk nog altijd. En dan denken we aan Jezus. En het is misschien wel een beetje gek. Wat stelt het nou voor, zo'n klein stukje brood en zo'n klein slokje wijn of druivensap? Het is niet eens eten dat nou echt superlekker is, het is bijvoorbeeld niet een klein taartje... Waarom is het dan toch zo belangrijk dat we dit doen in de kerk? Met een voorbeeld kan ik jullie dat misschien duidelijk maken.

Stel je voor: het is aan het einde van de middag en je vader of moeder is in de keuken aan het koken. En je hebt eigenlijk wel een beetje trek.

En als je dan dat kleine stukje brood gehad hebt, of een paar tomaatjes, of wat het dan ook maar is dat je alvast gekregen hebt, dan heb je daarna misschien een beetje minder trek, want je hebt al iets gegeten. Maar tegelijkertijd heb je misschien ook wel méér trek, want je bent meer met het eten bezig.

Als ikzelf tijdens het koken alvast iets proef, dan verheug ik me daarna vaak nóg meer op het eten. Dan kan ik bijna niet meer wachten tot het klaar is.

Zo is het eigenlijk ook met avondmaal vieren. Op zichzelf stelt het niet zoveel voor, dat kleine stukje brood en dat kleine slokje wijn of druivensap, maar het doet je verlangen naar iets groters. Je hebt alvast een voorproefje gehad, en nu wil je meer. Avondmaal houdt de droom van Jezus levend.

Als we avondmaal vieren, dromen we van een wereld waarin iedereen met elkaar samen kan eten en drinken en feestvieren, zonder ruzie, zonder oorlog. Want dat was zoals Jezus met iedereen samen was. Een wereld waarin iedereen erbij hoort en niet de een wel aan tafel mag komen en de ander niet. En als we die droom weer helder voor ogen hebben, dan gaan we daar zelf misschien ook weer meer voor doen.

Als we avondmaal vieren, dromen we van een wereld waarin er genoeg te eten is voor iedereen. Een wereld waarin niemand meer honger heeft, omdat we goed voor elkaar en voor de aarde zorgen. En als we die droom weer helder voor ogen hebben, dan gaan we daar zelf misschien ook weer meer voor doen.

En als we op deze gekke manier avondmaal vieren, allemaal thuis, dan dromen we misschien ook wel weer extra van een wereld waarin we gewoon weer bij elkaar kunnen komen, waarin we gewoon weer bij opa en oma kunnen eten en gewoon weer ons verjaardagsfeest kunnen vieren en gewoon weer met zijn allen naar de kerk kunnen gaan.

Als we avondmaal vieren, hebben we even een voorproefje van hoe de wereld zou kunnen zijn. We doen wat Jezus ook deed: dromen van een nieuwe wereld. Jezus werd om die droom gevangen genomen en vermoord. Maar het verhaal gaat dat hij na drie dagen weer is opgestaan uit de dood. En dus stopte de droom daar niet, en kunnen wij nog altijd met elkaar dromen.